

РЕШЕНИЕ

№ 6446

гр. София, 17.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.01.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Жана Петрова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **13049** по описа за **2025** година докладвано от съдия Жана Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба с вх. № 394494/02.12.2025г. от И. Л. М. с ЕГН [ЕГН], чрез адв. Н. С. С. - САК и от „ГРИППА“ АД, с[ЕИК], представлявано от И. Л. М. в качеството му на изпълнителен директор, чрез адв. Н. С. С. - САК срещу Решение № 4070/10.11.2025г. по НАХД № 13396 по описа на СРС за 2025г. с което е потвърден електронен фиш серия К № 11185540 на 02.08.2025г., издаден от Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с който на И. Л. М. – законен представител на фирма „ГРИППА“ АД е наложена глоба 100лв.

В касационната жалба, се релевират доводи за недопустимост и неправилност на обжалваното решение, като постановено при неправилно приложение на материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Касаторите сочат, че съдът е допуснал съществено нарушение като се е произнесъл само по жалбата, подадена от И. Л. М., като няма произнасяне по жалбата подадена от фирма „ГРИППА“ АД. Подробно са описани оплакванията относно неспазването на предвидената в закона форма при издаването на ЕФ, като са посочени допуснати конкретни пропуски и неточности посочени в него, както и факта, че в производството са представени два различни по съдържание електронни фишове - серия К № 11185540 на 02.08.2025г. Иска се отмяна на решението и отмяна на процесния електронен фиш. При условията на евентуалност от съда се иска да обезсили решението на СРС като недопустимо и да върне делото за ново разглеждане от друг състав на СРС.

В съдебно заседание, процесуалния представител на касаторите адв. С. поддържа жалбата. Претендира разноси и моли да не бъдат присъждани разноси на ответника.

Ответникът по касация Столична дирекция на вътрешните работи, чрез депозирано становище по касационната жалба от пълномощник - главен юрисконсулт С. М., оспорва същата като неоснователна и недоказана, тъй като не са налице касационните основания сочени от касаторите. Иска от съда, да остави жалбата без уважение като неоснователна, като остави в сила оспорваното решение на Софийски районен съд.

Представителят на Софийска градска прокуратура – прокурор Д. дава заключение за неоснователност на касационната жалба, дава становище, че решението на въззивния съд като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Административен съд София - град, XV-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Предмет на заявения съдебен контрол за законосъобразност пред СРС е електронен фиш серия К № 11185540 на 02.08.2025г. издаден от СДВР.

От фактическа страна първоинстанционния съд е приел, че на 02.08.2025 г. в 21:45 часа в населено място [населено място], Околовръстен път до №260, автомобил с ДК [рег.номер на МПС] се движел с посока на движение [улица]към [улица]. С автоматизирано техническо средство Cordon - M2, сер. №MD 1193 е измерена скорост 107 км/ч на движение при ограничение от 80 км/ч , съгласно поставен пътен знак В-26. За нарушението бил издаден електронен фиш серия „К“, №11185540 от СДВР, с който на И. Л. М. – законен представител на „Гриппа“ АД на осн. чл.189, ал.4 във вр. с чл. 182, ал.1, т.3от ЗДвП, е наложено административно наказание - глоба в размер на 100 лева, за извършено нарушение на чл. 21, ал.1 от ЗДвП. В ЕФ е посочено мястото, времето и АТТС-во и неговия идентификационен номер, както и че е приспаднал толеранс от 3 % в полза на водача.

Предвид приетата за установена по делото фактическа обстановка, Софийски районен съд е направил извод за съставомерност на административното нарушение както от обективна, така и от субективна страна и не е констатирал наличието на основания за отмяна на обжалвания електронен фиш.

По горното настоящият касационен съд намира, че при постановяване на оспореното въззивно решение не са осъществени релевираните с жалбата касационни основания или други, сред тези, за които касационната инстанция следи служебно-чл.348, ал.1, т.2 НПК, вр.чл.63в ЗАНН, вр.чл.218, ал.2 АПК: съществени процесуални нарушения, свързани с правораздавателната власт на СРС, законността на състава, длъжимата за съдебното решение писмена форма и нейните реквизити, както и със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба.

Фактическата обстановка, нарушението и авторството на деянието са правилно установени в хода на протеклото административнонаказателно производство пред наказващия орган и в производството пред въззивната инстанция. Всички релевантни за съставомерността и индивидуализацията на деянието факти и обстоятелства, които обуславят административнонаказателната отговорност, са установени и удостоверени.

Противно на релевираните в касационната жалба твърдения, обосновано и в съответствие с представените доказателства СРС е приел за установено извършеното нарушение и липсата на допуснати в хода на АНП съществени процесуални нарушения. Видно от приложените във въззивното производство доказателства, в административнонаказателната преписка се съдържа Протокол за използване на АТТС CORDON M2 № MD 1193 от 02.08.2025г. надлежно оформен. Мястото на констатиране на нарушението е описано в представения Протокол за използване на АТСС и съответства на отразеното в приложената към ЕФНГ снимка. Видно от приложената схема от Столична община, дирекция „управление и анализ на трафика в посочения пътен участък са налице два пътни знака В6, като с тях е въведена допустима максимална скорост на движение – 80км/ч. От тези доказателства безспорно се установява както мястото, на което е било разположено АТСС, така и мястото, на което е измерена и заснета скоростта на процесния автомобил. Тези доказателства, безспорно установяват, че нарушението е заснето на място, в което допустимата максимална скорост на движение е 80 км/ч. Предвид това правилно е прието както от АНО, така и от въззивния съд, че нарушението е по чл. 21, ал. 1 във вр. с чл. 21 ал.2 ЗДвП, както е посочено и в ЕФ.

Съдът намира за неоснователни и възраженията в касационната жалба, отнасящи се до несъответствие между времевите данни описани в разпечатка от системата на СДВР, доколкото изписаните час и дата върху снимките и посочено във фиша напълно съответстват. Видно от съдържащия се в преписката електронен фиш времето на извършване на нарушението е 21:45 часа на 02.08.2025 г. В представената снимка от АТСС датата и часа на нарушението са 2025-08-02 21:45:58 ч., т.е. налице е пълно съвпадение във времето на извършване на нарушението посочено в ЕФ и представената снимка.

Касационната инстанция намира, че електронният фиш съдържа всички реквизити, предвидени в чл. 189, ал. 4 ЗДвП.

За да потвърди ЕФ, районният съд е обусловил изводи, че в административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и правилно е приложен материалният закон.

Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. Въззивният съд подробно е обсъдил представените с административнонаказателната преписка доказателства и обстойно е анализирал приложимите материалноправни норми и е постановил решение в съответствие с материалния закон.

По делото са безспорно установени обективните признаци на нарушението, поради което на основание чл. 188, ал. 1 ЗДвП законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на И. Л. М.. За нарушението е наложено предвиденото в кореспондиращата му санкционна норма на чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП административно наказание а именно: за превишаване от 21 до 30 km/h е предвидена глоба в размер на 100 лв. Правилно районният съд е потвърдил ЕФ.

Производството по НАХД № 13396/2025г. по описа на СРС е образувано по жалба подадена от „Гриппа“ АД с[ЕИК], представлявано от И. Л. М. в качеството му на изпълнителен директор, чрез адв. Н. С. С. - САК и от И. Л. М. с ЕГН [ЕГН], чрез адв. Н. С. С. – САК. Към жалбата е представено пълномощно на адв. С. от И. Л. М. в качеството му на изпълнителен директор на фирма „ГРИППА“ АД и в негово лично качество.

С разпореждане №11887/24.09.2025г. СРС, 19-ти състав е насрочил съдебно заседание за разглеждане на делото като е конституирал като страни: жалбоподател И. Л. М. – законен представител на „Гриппа“ АД и наказващ орган: СДВР.

В Решението при определяне субекта на административнонаказателната отговорност СРС е

посочил, че МПС „М. С 500 4 М.“, с ДК [рег.номер на МПС] е собственост на представляваното от жалбоподателя дружество. Жалбоподателят не е подал декларация до наказващия орган кое конкретно лице е управлявало МПС-то, поради което се приема, че същият го е управлявал по силата на законната презумпция, тъй като жалбоподателя е законен представител на „ГРИППА“ АД, което е собственик на МПС-то.

Нормата на чл. 188, ал. 2 ЗДвП регламентира, че когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство. Съгласно разпоредбата на чл. 59, ал. 2 ЗАНН, нарушителят и поискалият обезщетение могат да обжалват наказателното постановление в 14-дневен срок от връчването му. Според чл. 61, ал. 1 ЗАНН при разглеждане на делото пред районния съд се призовават нарушителят, поискалият обезщетение, включително този по чл. 55, ал. 2, собственикът на вещите, с които е извършено разпореждане или са отнети в полза на държавата, ако не е нарушител, наказващият орган или учреждението, или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, т. 4, както и допуснатите от съда свидетели.

В случая с електронен фиш серия К № 11185540 на 02.08.2025г., издаден от СДВР, е наложено административно наказание „глоба“ на физическото лице И. Л. М., тъй като за него е прието, че към момента на извършване на нарушението посочено с ЕФ е законен представител на фирма „ГРИППА“ АД.

Физическото лице И. Л. М. с ЕГН [ЕГН], е подало изрично жалба срещу ЕФ в лично качество и е било конституирано надлежно и съответно е участвало в съдебното производство в това си качество, съгласно съдебното разпореждане, с което СРС е насрочил съдебно заседание за разглеждане на делото, като призовките за същото са изпратени по адреса на процесуалния му представител адв. С., надлежно упълномощен от него.

Потвърждение за горното е изложено в мотивите на обжалваното решение, в които въззивния състав изрично е конкретизирал субекта на административнонаказателната отговорност - водачът на МПС-то (собственост на представляваното от жалбоподателя АД), който е бил длъжен да съобрази поведението си с ограничението, въведено по закон за конкретното място. Първоинстанционния съд е обсъдил и липсата на подадена декларация до наказващия орган с посочване на конкретно лице, което в посочения ден е управлявало МПС-то, поради което е приел, че същият го е управлявал по силата на законната презумпция, тъй като жалбоподателя е законен представител на „ГРИППА“ АД, което е собственик на МПС-то. Именно това физическо лице И. Л. М. в лично качество притежава активната процесуална легитимация да оспори процесния ЕФ, за разлика от юридическото лице „ГРИППА“ АД, което не е легитимирано и няма правен интерес от атакуването му, тъй като не е негов адресат. Правилно въззивния съд не е конституиран дружеството „ГРИППА“ АД като жалбоподател с оглед липсата на процесуална легитимация от оспорване на процесния ЕФ.

При тези данни по делото настоящия съдебен състав обосновава извода, че оспорваното решение е постановено при участието на надлежна страна като жалбоподател а именно: И. Л. М.. Издаването на ЕФ на името на И. Л. М. и наложеното с него на И. Л. М. наказание „глоба“ е несъмнено указание, че административнонаказващият орган е ангажирал административната отговорност на физическото лице И. Л. М., което с обжалваното решение е осъдено да заплати разноски на ответната страна СДВР.

Поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания на чл. 63в от ЗАНН във връзка с чл. 348 от Наказателно-процесуалния кодекс и на други такива, за които АССГ следи служебно, касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното въззивно

съдебно решение – оставено в сила.

При този изход на спора, на касатора не се дължат разноски.

Ответникът претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като с оглед изхода от спора и на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, такива му се дължат. Като съобрази фактическа и правна сложност на делото, в полза на СДВР следва да се присъдят разноски в размер на 66.47 (шестдесет и шест евро и четиридесет и седем евроцента) евро – левовата равностойност на 130,00 (сто и тридесет) лв. разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК във връзка с чл.63в ЗАНН, Административен съд София-град, XV касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4070/10.11.2025г. постановено по НАХД № 13396 по описа за 2025г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 19-ти състав.

ОСЪЖДА И. Л. М., с ЕГН: [ЕГН] и с адрес [населено място], [улица] да заплати на СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ, с БУЛСТАТ[ЕИК] и с адрес [населено място], [улица] сумата от 66.47 (шестдесет и шест евро и четиридесет и седем евроцента) евро разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.